

ראיה לתחיית המתים

אמר רבי אלעזר, תיפח רוחם של אותן האומרים שאין עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, שאי אפשר להעשות מהם בריה חדשה, יבאו ויראו אותן הטפשים הרחוקים מהתורה ורחוקים מהקדוש ברוך הוא, בידו של אהרן היה מטה עץ יבש, והקדוש ברוך הוא לשעה קטנה הפך המטה להיותו בריה משונה ברוח וגוף, ואלה הגופים שהיו בהם רוחות ונשמות קדושות, ושמרו מצות התורה ועסקו בתורה יומם ולילה, והקדוש ברוך הוא טמנם בעפר, ואחר כך בזמן שתבוא שמחה על העולם, על אחת כמה וכמה שיעשה אותם בריה חדשה.

תחיית המתים באותו הגוף ממש

אמר רבי חייא, ולא עוד אלא שאותו הגוף שהיה הוא יקום, כן נשמע מהכתוב: **"יִחְיֶי מֵיְיָ"** (ישעיהו כו, יט), ולא כתוב יברא, שמשמעותו היא להיות נברא מחדש, אלא **"יִחְיֶי"**, שעצם אחד נשאר מן הגוף בארץ, והוא אינו נרקב ונבלה בעפר לעולם, ובזמן ההוא ירכך אותו הקדוש ברוך הוא, ויעשה אותו כשאור בעיסה, ויתעלה ויתפשט לארבע זוויות, וממנו יתיסד הגוף וכל איבריו, והקדוש ברוך הוא יתן בו הרוח אחר כך, אמר לו רבי אלעזר, כך הוא, ובא וראה, עצם ההוא במה יתרכך, בטל ככתוב: **"כִּי טַל אֹרֶת טַלְךָ וְגו'"** (שם).

זוהר חלק ד' פרשת נשא דף קמה ע"ב

כל הדינים מתעוררים ממלכות שנקראת כה

"וְהִנֵּה לֹא שָׁמַעְתָּ עַד כֹּה", אמר רבי אבא, למדנו, שהמדה צדק נקראת כה, וכל הדינים נתעוררים מן כה, וזהו שאמר רבי אלעזר, מהו **"מִכָּה רַבָּה"** (במדבר יא, לג), כלומר מכה מן כה, זה שכתוב: **"וְהִנֵּה לֹא שָׁמַעְתָּ עַד כֹּה"**, כמו שהגזים משה, וכתוב: **"בְּזֹאת תִּדְעַ כִּי אֲנִי ה'",** והכל אחד, וכתוב: **"וְלֹא שָׁת לָבוּ גַם לְזֹאת"**, שעתידה להחריב הארץ.

זוהר חלק ב' פרשת וארא דף כח ע"ב

כל המים שבמצרים היו מן היאור

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אַהֲרֹן קַח מַטֶּה וְנִטְהַ יְדָךְ עַל מִיַּי מִצְרַיִם עַל נְהַרְתָּם עַל יַאֲרֵיהֶם וְעַל אֲגַמְיָהֶם וְגו'", אמר רבי יהודה, זה הכתוב יש לעיין בו, איך היה יכול

ללכת לכל מקומות האלה, ועוד הרי כתוב: "וַיִּמְלֵא שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת ה' אֶת הַיָּאֵר",
 "אֶת הַיָּאֵר" כתוב, וכאן נאמר "עַל מֵימֵי מִצְרַיִם עַל נַהֲרָתָם עַל יְאֻרֵיהֶם וְעַל אֲגַמְיָהֶם".

אלא "מֵימֵי מִצְרַיִם" נילוס היה, ומשם נתמלאו כל אותן שאר אגמים ויאורים ומעינות וכל
 מימות שלהם, ועל כן לא נטה אהרן ידו להכות אלא לנילוס בלבדו, ובא וראה שכך
 הוא שכתוב: "וְלֹא יִכְלוּ מִצְרַיִם לְשֹׁתוֹת מַיִם מִן הַיָּאֵר".

המלכות נחלקה לשני חלקים חסד לישראל ודין למצרים

אמר רבי אבא, בא וראה, בזמן שהדין שורה, עולם שלמטה יונק מן צד השמאל, ואז נקרא:
 "חֶרֶב לֵה' מְלֶאָה דָם" (ישעיהו לד, 1), ווי לאותן שיונקים אז ממנה, ושותים ממנה, שבזמן
 ההוא הים שיונק משני הצדדים היה נחלק לשני חלקים, לבן ואדום^[מא], ואז השליך להיאור
 החלק של מצרים, והכה למעלה והכה למטה, ועל כן היה שותה הישראל מים, והמצרי דם.

ביזת מצרים התחיל ממכת דם

ואפשר תאמר שבשביל מיאוס היה ולא יותר, בא וראה, כאשר שתו הדם ונכנס במעיהם
 נתנפח ונבקע, עד שמכרו להם ישראל מים בדמים, ואז שתו מים, לפיכך מכה
 הראשונה להם היה דם.

זוהר חלק ב' פרשת וארא דף כט ע"א

המלכות נתמלאת דם ומשפיעה דם לרשעים

רבי יצחק אמר, בא וראה, בזמן שבקש הקדוש ברוך הוא לקחת נקמות מהעמים עובדי
 עבודה זרה, נתעורר צד השמאל והלבנה נתמלאת דם מן צד ההוא^[מב], ואז נובעים
 מעינות ונחלים שלמטה כל אותן אשר מצד השמאל דם, ועל כן העונש שלהם הוא דם.

דם דווקא בזה האופן

בא וראה כאשר זה הדם נתעורר על עם בעבור דם הנרצחים, הוא מעורר עליהם עם אחר
 שיהרגו אותם, אבל במצרים לא רצה הקדוש ברוך הוא להביא עליהם עם אחר, לעורר
 עליהם דם, לפי שישראל היו ביניהם ולא יצטערו, כיון שישבו בארצם, אבל הקדוש ברוך
 הוא הכה אותם בדם בנהרות שלהם, שלא יכלו לשתות, לפי שהשר שלהם היה שולט בנהר
 ההוא, פקד הקדוש ברוך הוא על השר שלהם בתחלה, כדי שתלקה יראתם בראשונה, לפי

זוהר חלק ב' פרשת וארא דף כט ע"א

מא. ימא דינקה מתרין סטרין היינו מדת המלכות גבורות בלבד ומן מים שהוא חסד נעשה דם שהוא
 שנשפע בה חסדים וגם גבורות, והשליכה להיאור גבורה. מב. היינו מדת המלכות שנקראת לבנה.

שהנילוס היה אחד מן האלילים שלהם, וכן שאר אלילים שלהם נבעו דם, זה שכתוב: "וְהָיָה דָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעֵצִים וּבְאֲבָנִים"^[מג].

אהרן הוא צד החסד

רבי חייא אמר, "אמר אל אהרן קח מטף ונטה ידך על מימי מצרים", מפני מה אהרן ולא משה, אלא אמר הקדוש ברוך הוא אהרן מתקיימים המים במקומו^[מד], וצד השמאל צריך להמשיך מים משם, אהרן שבא מן הצד ההוא יעורר לו, וכאשר צד השמאל יקח המים יהפכו לדם.

התחיל להכות את המדרגה התחתונה של הס"מ וגמר במדרגה העליונה

בא וראה, שהתחתונה מכל המדרגות נלקה לראשונה^[מה], אמר רבי שמעון, מן התחתונה התחיל הקדוש ברוך הוא, ויד שלו הכתה בכל אצבע ואצבע, וכאשר הגיע למדרגה העליונה מכל המדרגות^[מו], עשה הוא את שלו, ועבר בארץ מצרים והרג לכולם, ולפיכך הרג לכל הבכורים בארץ מצרים, לפי שהוא המדרגה העליונה והבכור לכל.

המכות היו כדרך מלחמה

ובא וראה, פרעה היתה ממשלתו במים, שכתוב: "הַתַּנִּינִים הַגְּדוֹל הִרְבֵּץ בְּתוֹךְ יַאֲרִיו"^(יחזקאל כט, ג), לפיכך נהפך הנהר שלו לדם בראשונה, ואחר כך באו הצפרדעים שהסיעו מעיהם ובקולות חזקים היו מקרקרות במעיהם, ויצאו מן היאור ועלו ביבשה, וירימו קולות בכל הצדדים, עד שנפלו המצרים כמתים בבתיהם.

זיו הזוהר

מג. היינו אלילים שלהם שנעשו מן עצים ואבנים. דקליפה. מו. פירוש, מדרגות הטומאה. מד. הכהן שרשו חסד שהוא מים. מה. היינו נוקבא

מכתב ברכה וחיזוק מאת זקן הרבנים בארצה"ב, הגה"צ בנגלה ובנסתר רבי שלום קרויז שליט"א

האדמו"ר וגאב"ד אודווארי זצוקללה"ה. בעמח"ס שו"ת דברי שלום י"ח,
ועוד ספרים רבים וידועים

בס"ד, יום ג' פ' כי תשא תש"ע לפ"ק.

שלומים מרובים כטל וכרביבים, וחיים ארוכים
טוב ובנעימים, לכבוד המאור הגדול, המאיר לארץ
ולדרים בחכמתו הנפלאה עד מאוד, מזכה את הרבים,
ורבים השיב מעון, אהוב למעלה ונחמד למטה, ולא
מחזיק טיבותא לנפשי, לוחם מלחמתה של תורה,
גודר גדר ועומד בפרץ במסו"ג, בקי בתורת הנגלה
והנסתר, אוהב ישראל ומקרנן לאביהם שבשמים,
ה"ה הרהגה"צ רבי שלום יהודה גראס אדמו"ר ואב"ד
האלמין שליט"א.

הנה הרה"צ הנ"ל אשר אני מכירו עשרות בשנים

מחבר של מאות ספרים על רוב עניני יסודות התורה שנחוץ להכלל ולהפרט כמו עניני סת"ם, כשרות,
תיקון הברית, שכר ועונש, תיקון המידות, שמירת שבת ומועדים, קדושת בית הכנסת, אפיית ואכילת
מצות, ציצית, ומקוואות והדפוס והחזיר עטרה ליושנה בלימוד שו"ע יומי מחבר רמ"א, ע"י שחיבר הרבה
ספרים ע"ז, וכו', ועכשיו קם לעורר על נחיצות לימוד הזוהר הקדוש ברבים וחיבר הרבה ספרים על הזוהר
כמו ספר "אור הזוהר" ששם קיבץ מזוהר הקדוש ותיקונים, ספרי בעל שם טוב הקדוש ותלמידיו, ויותר
מאלף גדולי ישראל מדורות הקודמים על נחיצות בענין למוד הזהר והתיקונים.

ועוד הוציא לאור תיקוני זוהר היומי שמחולק לעמוד יומי שבשתי דקות ליום אפשר לסיים כל התיקוני
זוהר בשנה אחת. עוד הדפיס כל ספרי הזוהר על כל חלקיו מסודר ברוב פאר והדר לפי שיעור יומי שבמשך
12 דקות ליום יכולים לסיים כל ספרי הזוהר בשנה אחת.

ספר "אור הזוהר" כולל את דבריהם הקדושים החוצבים להבות אש, מלהיבים נפש האדם, מדרין
ומורה דרך, להתמיד בלימוד הזוהר, ולסיים מדי שבוע בשבוע כל פרשת זוהר, כמו שתיקן רבינו
החפץ חיים ביישיבתו בראדין, שכל בחור יגמור בכל שבת קודש כל פרשת השבוע בזוהר הקדוש. וידוע
שהרמח"ל זצ"ל אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא
את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל
כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים. ע"ז עוררו הבד"ץ עדה חרדית בשנת תרפ"א בראש הצה"ק רבי יוסף
חיים זוננפעלד זצ"ל, ואתו עמו חבל נביאים גדולי ישראל זצ"ל, וחתמו בקריאות קדש שנית בניסן תרצ"א.

עד כמה היה חביב למוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמד ממה שהצה"ק
מורנו רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זי"ע, העיד בעצמו ואמר, שלמד ושנה הפרי עץ חיים מאה פעמים
ואחד. וידוע מה שהביא הלקוטי תורה, (טשערנוכיל, הדרכה ז) דברי הבעל שם טוב זיע"א שציוה לאנשיו, שקדם
כל תפלה [שחרית, מנחה וערבית], ילמדו מאמר זהר ותיקונים. ובספר כסא מלך לתיקו"ז, (תקון מג אות ס),
כתב: למוד הזוהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה
בו תקון למעלה בשעה אחת, מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה וכו'. וידועים דברי רבי יצחק
אייזיק יחיאל ספרין מקאמרנא, (נוצר חסד מס' אבות פ"ד), וז"ל: לו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר,
היו לומדין עם תינוק בן תש"ע שנים ספר הזהר ותיקונים להגות בה, והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו,
המשך המכתב בעמוד כז